

Молодий комуніст

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ

Рік видання XX. № 80 (2632). ЧЕТВЕР, 5 ЛИПНЯ 1979 РОКУ. Газета виходить з 1939 року. Ціна 2 коп.

ВИХОВУЄ КОЛЕКТИВ

ЦЕ НАЙДОРОЖЧЕ „СПАСИБІ“

Про молоде місто на Дніпрі Григорій Запорожець почує від товариша. З розповіді сподобалося воно йому, і він думками вже линує у Світловодськ. Як і уявив собі Григорій, місто зустріло його зеленню скверів і садів, приємні хвилі рукопресного моря. Мабуть, із тієї хвилини й вирішив хлопець стати будівельником.

Нову професію тесляра-бетонника не зразу вдалося опанувати. Попервах трохи розгубився: невже вибір неправильний? Та тут на допомогу прийшли товариші по роботі. Розказували, показували. І слова бригадира Л. А. Арутюняна: «Не бійся, хлопе! Важко тобі — допоможемо. Адже це так цікаво — зводити будинки!» — окриляли. Невдовзі Григорій уже добре знав навіть тонкощі нової спеціальності. Його старання і наполегливість помітили в будівельному управлінні «Світловодськцилбуд». Відповідальні, часто складніші, ніж іншим, завдання довіряли йому. Нині Григорій Запорожець має четвертий розряд тесляра-бетонника. А минулого року комсомольцю вручили значок «Переможець соціалістичного змагання», присвоїли почесне звання «Ударник комуністичної праці».

Нещодавно бригади Л. А. Арутюняна та В. А. Герасимова змагалися — кожна на своєму об'єкті — за кращу якість виконуваних робіт. Переміг колектив, у якому трудиться Григорій. Бо працюють у ньому справжні майстри. Бригада Л. А. Арутюняна змінні завдання завжди виконує на 130—135 процентів. До 16 червня, 25-річчя Світловодська, вона закінчила опоряджувати п'ятиповерховий житловий будинок у Шевченківському мікрорайоні. Таке брали зобов'язання. Своє слово дотримали. З нетерпінням чекають новосели того дня, коли їм вручать ключі від квартири у красивому будинку. Розуміє це Григорій Запорожець, розуміють і його товариші по роботі. Тому й стараються працювати швидко, доброякісно, з гарантією на довговічність новобудови.

Три з половиною роки минуло відтоді, як Григорій пов'язав своє життя з наймирнішою професією на землі — професією будівельника. Вже є досвід, успіхи.

Він духовно зріс у нашому колективі, цей напружений, працьовитий, серйозний юнак, — кажуть про свого молодшого товариша досвідчені будівельники Анатолій Олещенко, Микола Новиков, Сергій Кривоносов.

Визнання колективу... Воно не приходить само собою, а здобувається сумлінням, наполегливістю. Будуть у майбутньому в комсомольці і радощі, і здійснені мрії, і труднощі. Та колектив безповоротно утвердив у молодого робітника почуття — він, Григорій Запорожець, залишає хороший слід на землі. Люди казатимуть тільки «спасибі» за подаровані ним новобудови.

В. ЛАВРОВ,
робітник, громадський кореспондент «Молодого комуніста».

ЯК ОДИН ЖИВІВА-79

У хліборобів Гайворонського району зараз напружені дні. Всі в полі. Сотні хлопців і дівчат теж беруть участь у жнивях. Збирають зернові, заготовляють корми для громадської худоби. Перед жнивнями, коли секретаріат ЦК ВЛКСМ прийняв постанову «Про завдання комсомольських організацій по участі у збиранні врожаю, заготовлях сільськогосподарських продуктів і кормів у 1979 році та успішному пропеденню зимівлі худоби в період 1979/80 року», комсомольські організації обговорили цей важливий документ. Ми подбали про те, щоб під час жнив особливу увагу і турботу про молоді виявляли наставники. За ініціативним методом організували роботу 23 збирально-транспортних загонів, діють у нас 16 партійно-комсомольських тимчасових груп.

Кожен загін, екіпаж агрегату, кожна ланка прагнуть звести північну втрату зерна і колосків, борються за раціональне використання часу, вміло маневрують технікою. Вже скошено більше трьох тисяч гектарів різних зернових. Значну частину їх обмолосило. Перші жнивні дні показують, що завдання, поставлені перед кожною первинною комсомольською організацією, виконуються успішно. Цьому сприяє пропагандистська, агітаційно-масова робота. Ми вчасно підбиваємо підсумки змагання,

визначаємо переможців серед комбайнерів, транспортників, учасників заготівлі кормів.

Щоб не бути голослівним, наведу кілька прикладів. Добре кладуть зернові у валки комсомольсько-молодіжні екіпажі Василя Новицького і Володимира Народового з колгоспу імені Шевченка. Хорошими справами зарекомендував себе екіпаж Леоніда Білоуса з радгоспу Сальківського цукрокомбінату. Комбайнер зобов'язався в жнивіні, важкій жнивці з площі 150 гектарів намолотити 6 тисяч центнерів збіжжя.

Недавно ми схвалили ініціативу кращого в минулому році сімейного екіпажу з колгоспу імені Ілліча Анатолія Білокрилого, який у відповідь на постанову секретаріату ЦК ВЛКСМ зобов'язався започаткувати трудове суперництво серед молодих учасників жнив, присвячене 110-й річниці з дня народження В. І. Леніна. Ініціативу Анатолія підтримали десятки екіпажів Гайворонського району. А він сам, як і належить передовикові, очолює змагання.

Райком комсомолу, первинні комсомольські організації прагнуть до того, щоб кожен учасник збиральної праці працював високопродуктивно і доброякісно.

О. ПЕРЕСУНЬКО,
перший секретар Гайворонського райкому комсомолу.

ТЕПЕР — РІК 1980-й

Кожен день — до рекорду, кожен день — перемога! Таке правило у молодих робітників Дніпровського заводу твердих сплавів ім. Світловодська, які зобов'язалися свої соціалістичні зобов'язання на п'ятирічку виконати до 110-ї річниці з дня народження В. І. Леніна. Крайні новатори виробництва з бригад В. Приступа, А. Рабко, В. Паленко, наближаються до мети, показують зразки справді комуністичного ставлення до праці, високу професійну майстерність.

Наші юнаки і дівчата грабують в усьому наслідувати наставників, досвідчених майстрів своєї справи, — каже не

без гордості секретар комітету комсомолу підприємства В. Кулик. — Взаємовиручка, прагнення оволодіти суміжними професіями допомогли їм вміло використовувати устаткування і передовий досвід, удосконалити технологію виробництва. І це принесло успіх.

Справді, світловодці поділювали собі перемогу. Колектив заводу твердих сплавів рапортував про дострокове виконання завдань чотирьох років п'ятирічки по випуску валової продукції, її реалізації і продуктивності праці. І знову шириться соціалістичне змагання під девізом «Десяту п'ятирічку — без підстає!»

„УНІВЕРСАМИ“ НА ПОЛЯХ

«Спасибі за увагу!» Ці слова вчужині хліборобів Татарбунарського району Одеської області стосуються сільських кооператорів. У жаркій ділі, коли в Бухаринському селу термометр нерідко показує плюс 35—40 градусів, близько трьохсот великогабаритних автоцистерн безперервно курсують від польових станцій до тракторних бригад, збиральних комплексів і автоматизованих зернових токів, доставляючи механізаторам освіжаючий холодний квас, мінеральні води, сок.

Багато приємних «сюрпризів» підселили кооператори хліборобам Одещини на жнивних жнивях. Великим попитом ко-

ристуються у них спеціальні польові набори, до яких входять базові робочі костюми, сонцезахисні окуляри, термоси, пакети з гігієнічними речами. Близько ста своєрідних універсальних на колесах за ретельно розробленими сільськими радними графіками доставляють колгоспникам безпосередньо в поле фасовані продовольчі товари, високоякісні кулінарні вироби. Працюють вони за замовленням, годни роботи сільських магазинів скрізь переглянута з таким розрахунком, щоб добре обслужити людей, які повертаються з поля, ферм.

Кооператори області планують продати цього літа різноманітні товари на суму понад три мільйони карбованців.

М. МЕРКОВИЧ,
кор. РАТАУ.

Сонячні сторінки дружби

Дні перебування в нашій області делегації Толбукінського окружного БКП можна сміливо назвати сонячними сторінками двох братніх народів — радянського й болгарського. І в ці липневі дні, коли сонце кидає з високого неба щедрі снопи золотого проміння, коли орденосна Кіровоградщина живе, ми гостинно запрошуємо наших толбукінських друзів на поля і ферми. Кажемо наше сердечне: «Ласкаво просимо, дорогі побратими!»

га. бригадир слюсарів-сладельників цього ж цеху Герой Соціалістичної Праці О. О. Кошурно та багато інших правофлангових п'ятирічки.

На прощання гостям з Болгарії вручили пам'ятні сувеніри.

...І ось до підніжжя меморіалу червонозорівців, які загинули в різні роки Великої Вітчизняної війни, лягають живі квіти. Їх кладуть друзі з Добруджі. Низько схиляють голови перед суворою стіною, де вибито понад 700 прізвищ загиблих заводчан,

Першого ж дня гостей зустріли секретар обкому Компартії України Ф. П. Дзялук. Мета їхнього приїзду — вивчення роботи партійних організацій області по виконанню рішень липневого (1978 р.) Пленуму ЦК КПРС по спеціалізації і концентрації сільськогосподарського виробництва, питання партійно-виховної роботи на селі.

Цілком природно, що друзі із сонячної Добруджі в першу чергу завітали на Кіровоградський завод посівних машин «Червона зірка». Тут, біля приміщення заводського парткому, червонозорівці вручили їм багатрі-

перший секретар комітету БКП с. Крушари Хареламбі Попов, головний директор промислово-тваринницького комплексу «Родоп» Лазар Пангаров, керівник бригади промисловництва агропромисловського комплексу «Толбукін-схід» Славі Колев і секретар Толбукінського окружного БКП, який очолює делегацію болгарських друзів, Жельо Добрев.

Цього ж дня добруджанці відвідали музей історії заводу «Червона зірка» побували в корпусі № 90. А потім ознайомилися з новими зразками посівних машин на дослідному полі ГСКБ.

кети квітів. А потім у кабінеті секретаря парткому відбулася ділова зустріч гостей з партійними працівниками та адміністрацією підприємства. Гостей супроводили перший секретар міськкому партії В. О. Сокурєнко і завідувач промислово-транспортним відділом обкому партії Б. Ф. Суржан.

Директор «Червоної зірки» В. І. Карпенко проінформував присутніх про трудові здобутки підприємства в десятиріччя, навія цікаві факти зі сторічної історії заводу.

Сьогодні червонозорівці випускають 53 проценти посівних машин, що виготовляються в Радянському Союзі. Щороку заводчани постачають хлібодамам країни близько 93 тисяч сівалок. Чотирином посівним машинам приєднано державний Знак

У багатотисячному загоні трудівників «Червоної зірки» працюють депутат Верховної Ради СРСР, бригадир формувальників лизарного цеху нового заводу В. І. Гетьманець, депутат Верховної Ради УРСР, тонар довгого механоскладального цеху Л. В. Черне-

Наступного дня гостей з Болгарії прийняв перший секретар обкому партії М. М. Кобилячак.

Нині дороги наших толбукінських друзів мережать живіні простори Кіровоградщини. Болгарські побратими побували в Устинівському районі, де зустрілися з працівниками цукрофабрики колгоспу імені Петровського.

Щиро вітали їх тваринники колгоспу «Родина» Долинського району.

Зустріч толбукінців з трудівниками колгоспу імені Свердлова Добровеличківського району вилася в невимішену розмову про проблеми тваринництва, його перспективи тощо.

Сьогодні наші гості в дорозі. На них чекають тваринники і хлібороби. Їм розкривають свої широкі обійми простори кіровоградських степів. Їхньому приїзду радіють в містах і селах нашої області.

В. ВАСИЛЕНКО.

На знімках: зустріч у парткомі заводу «Червона зірка»; болгарські друзі кладуть квіти до меморіалу загиблих червонозорівців.

Фото В. ГРИБА.

БІЛЬШЕ п'яти років я працюю пропагандистом гуртка «Конституція розвинутого соціалізму». І сьогодні можу впевнено сказати, що одним із шляхів здійснення вимог, поставлених перед пропагандистом, є організація його праці на основі особистого творчого плану. Такий план дає змогу формувати трудову й суспільно-політичну діяльність слухачів, систематично працювати над собою і виконувати цей творчий план треба так, щоб кожен комсомолец, здобувши політичні знання, зміг їх застосувати у своїй практичній роботі.

До кожної зустрічі із слухачами я складаю розгорнутий план. Прагну, щоб кожна розповідь була насичена прикладами з життя колгоспу, району, області, країни. Саме такі приклади активізують слухачів. Серед двадцяти гуртківців — механізатори, тваринники, водії автомобілів, вихователі дитячого садка, пра-

розвиткові активності слухачів на заняттях, у їхній самостійній роботі над підвищенням ідейно-політичного рівня допомагає участь у проведенні єдиного політдня в районі. Комсомольці виступають із рефератами перед трудівниками полів і ферм, на своїх виробничих ділянках. Вони широко пропагують тематичні положення і практичні висновки книг Л. І. Брежнєва «Мала земля», «Відродження», «Цілина», беруть участь в організації і проведенні свят трудової слави, зустрічей з ветеранами праці і Великої Вітчизняної війни, з народними депутатами. Пропагандист, на мою думку, повинен поєднувати різні форми і методи навчання та виховання не тільки слухачів, а й інших трудівників села.

Я прагну навчити комсомольців самостійно працювати над політичною книгою, конспектувати її, твори класиків марксизму-ленінізму. Великий інтерес у слухачів викликають спільні читання, обговорення і конспектування окремих творів К. Маркса, Ф. Енгельса, В. І. Леніна.

Розглядаючи кожну тему, різні питання радянського способу життя, пропагандист повинен підводити своїх слухачів до висновку про необхідність уміти практично втілювати в життя набуті знання, вести наполегливу боротьбу за виконання планів і соціалістичних зобов'язань, за здійснення ідей і планів Комуністичної партії, Радянського уряду. І тому більшість слухачів нашого гуртка — агітатори і політінформатори.

Навчаючись у гуртку політосвіти, слухачі ідейно зростають, свої знання вміло переносять на практику. Так, Олександр Нозгородько, водій автомобіля, кавалер ордена «Знак Пошани», соціалістичне зобов'язання минулого року виконав на 130 процентів, а з завданням першого кварталу нинішнього року справився до дня «Яворів» у Верховну Раду СРСР. З хорошими виробничими показниками трудяться разом зі своїми батьками, братами, сестрами слухачі гуртка Петро і Валентина Тесленки.

Важливе місце я відводжу проведенню ленінських відкритих уроків, плануую заняття з використанням наочних і технічних засобів навчання. Так, при проведенні Ленінських уроків використовую фрагменти з кінофільмів, звукозаписи, репродукції, а на заняттях — діапозитиви, діафільми, таблиці. До послуг слухачів — телевізор, програвач, епідіаскоп, фільмоскоп, кінопроектор «Україна» тощо.

На Ленінський урок «По-ленінському, по-партійному — на дальше піднесення сільського господарства» ми запросили бригадира тракторної бригади, кавалера ордена «Знак Пошани» В. С. Луговського, доярку колгоспу М. О. Тесленку, нагороджену орденом Трудового Червоного Прапора, комбайнера, кавалера ордена Леніна і Жовтневої Революції Ф. М. Семенченка. Про спадкоємність поколінь говорили у своїх виступах слухачі гуртка.

Все це сприяє розвитку життєвої позиції молоді: зокрема, чимало недавніх слухачів системи комсомольської політосвіти стали членами і кандидатами в члени КПРС.

Е. КУЧУГУРА,
пропагандист гуртка комсомольської політосвіти колгоспу імені Чапаса Бобринецького району.

ПОЛІТИЧНИЙ ГАРТ

І СТАЛИ КОМУНІСТАМИ

цівники контори... І цих людей, різних за професією, об'єднує спільне бажання — глибоко вивчити ленінську теоретичну спадщину, основи політичних та економічних знань. Усі набувають навичок агітаційно-масової роботи в трудових колективах, учаться правильно орієнтуватися в події внутрішнього життя країни, аналізувати й узагальнювати процеси комуністичного будівництва. Великого значення надаю самостійній роботі слухачів. А добираючи теми рефератів, урахувавши індивідуальні нахили і здібності кожного гуртківця, рівень освіти тощо. Так, наприклад, до теми «Піднесення сільського господарства — справа всенародна, турбота загальної» комсомолка Людмила Залевська в рефераті «Роль сільського господарства у практичному здійсненні генеральної лінії партії та підвищенні добробуту народу» показала зростання виробництва продуктів землеробства і тваринництва в нашому колгоспі. Інші слухачі виконали практичні завдання, що стосуються стану розвитку народного господарства району, області, підготували бесіди і лекції за матеріалами липневого й листопадового (1978 р.) пленумів ЦК КПРС, про їх визначну роль у піднесенні сільського господарства. При виконанні практичних завдань слухачі користувалися книгою Л. І. Брежнєва «Цілина», вносили конкретні пропозиції щодо економії палива, електроенергії і збереження техніки.

Підбиваючи підсумки заняття по згаданій темі, я підкреслював значення соціалістичного змагання хліборобів і тваринників, постійного використання моральних і матеріальних стимулів, назвав прізвища кращих механізаторів. На закінчення слухачі подивилися діафільм «До високої продуктивності праці в сільському господарстві».

«ШУКАЧ» ТА ІНШІ

У цеху покриттів Харківського авіаційного заводу імені Ленінського комсомолу з'явився випік з пачкою «Тут працює студентська спеціалізована бригада «Шукач»».

— Нову форму організації традиційної літньої

практики старшокурсників підказав досвід студентських будагонів, — розповідає проректор вузу по навчальній роботі С. Д. Фролов. — Наші спеціалізовані бригади також самостійно працюють на наданій підприємством окремій ділянці. Їх очолюють

командир і комісар, які одночасно виконують обов'язки майстрів. Хлопці в цеху не повачки: вони заздалегідь познайомилися з колективом, пройшли підготовку на спеціальних курсах, вивчили «вузькі місця» виробництва.

В. ГАТАШ,
кор. РАТАУ.

ПО МІСЦЯХ КОМСОМОЛЬСЬКОЇ СЛАВИ

Світловодськ — Красногірка. Кілька сотень кілометрів лежить між цими двома населеними пунктами області. Перший із них започатковано чверть століття тому. Він став окраїною Кіровоградщини, пам'ятником будівництвом Кременчуцької гідроелектростанції, рукотворного моря. Другий — засвідчив незламність радянського народу в боротьбі з німецько-фашистськими окупантами.

Світловодськ — Красногірка — маршрут автопробігу, присвяченого 60-річчю бойового заводу ВЛКСМ — Ленінського комсомолу України.

У складі учасників пробігу — художня агітбригада «Вогник» Палацу культури імені Жовтня кіровоградського заводу «Червона зірка», ветерани, працівники комсомолу.

...Шістьдесятикілометрова відстань від Кіровограда, де напередодні учасники

зустрічалися з його мешканцями, до Новоукраїнки пролетіла непомітно. Агітбригада під керівництвом П. Рижкова ще раз репетувала ювілейну програму, ветеран комсомолу П. В. Сидяк обдумував наступний свій виступ. Мислено виключав до нього нові, маловідомі факти із славетних сторінок життя комсомолів Кіровоградщини. Керівник агітпробігу — заступник завідувачного відділом пропаганди і культурно-масової роботи обкому комсомолу Б. Ревун турбувався про агітформлення колоїни. Словом, щоб усе було за сценарієм, як і задумано.

Ось і наступна мета нашої поїздки — спеціалізоване господарство «Дружба» в Новоукраїнці. Радо вітали тваринників, механізаторів, водіїв автотранспорту учасники агітпробігу.

ЧВЕРТЬ П'ЯТА, ТРУДОВА

ВОНИ ДОРОСЛИШИМИ

У НАПРУЖЕНУ життєву пору на допомогу своїм батькам приходять діти — школярі. Робота в таборі праці і відпочинку, виробничій бригаді, участь в операції «Зерняк», трудові десанти вихованців піонерських таборів — усе це відчутна допомога старшим.

«Про табір праці і відпочинку «Юність» Кіровоцької середньої школи Долинського району ми вже писали в попередніх номерах. Сьогодні про один день із життя «Юності» розповідає фоторепортаж нашого громадського кореспондента С. ФЕНЕНКА.

ФОТОРЕПОРТАЖ

«Супутник» — це один із семи загонів табору праці і відпочинку кіровоцьких школярів, члени якого працюють на молочнотоварній фермі № 5. З хорошим настроєм завжди беруться за роботу Люба Надь, Тетяна Сердюк, Володимир Маголь, Люба Куценко, Тамара Бугайова... Вони старанно пориються біля корів, самі роздають їм корми. А тієї хвилини, коли починається доїння, чекають з нетерпінням. Самі вміло підключають доїльний апарат, уважно слідкують за їхньою роботою.

Від кожної групи корів їм тваринники надають щодня по 360—400 кілограмів молока, а Люда Маголь і Тамара Бугайова — по 420 кілограмів.

У хвилину відпочинку загоніві люблять співати під акомпанемент балли Люби Куценко. І лише над селом чути українська пісня. Це після трудового дня співають члени загону «Супутник», майбутні зміна батьків.

Квітами і широкими оплесками зустрічали вони кожного виступ «Вогника», цікаву розповідь П. В. Сидяка. Година спілкування з місцевими хліборобами закінчилася. Після цього я звернувся із запитанням до комсомольця двадцятих років, учасника Великої Вітчизняної війни, ветерана праці Петра Васильовича Сидяка. Він розповів так:

— Мої враження від участі в автопробігу сильні. Всюди нашу бригаду зустрічають добре, з цікавістю слухають кожного виступ. Де б ми не зустрілися: на заводах, фабриках, у колгоспах, піонерських таборах, — скрізь приймають нас, слухають дуже уважно. Цей похід має велике значення у вихованні підрастаючого покоління. Адже ми розповідаємо про 60-річну історію комсомолу

України. Попереду ще багато поїздок по районах області. І всюди бригада, до складу якої входять і основному комсомольці, молоді робітники кіровоградського заводу «Червона зірка», готова виступати з великим задоволенням і натхненням. Бо цей агітаційний пробіг — іще одна демонстрація непереможності зв'язки між робітничим класом і трудовим селянством, селом і містом. Мені особисто найбільше запам'ятався зустріч в Олександрії, на центральній площі міста. Як ветеранові комсомолу, приємно розповідало молоді про справжній комсомольський перший постріл, тридцятих—сорокових років. Щоб нинішня молодь брала приклад зі своїх старших товаришів, які пройшли важкий, але благородний шлях.

Справжніми уроками мужності стала участь в агітпробігу і для комсомольців-культарміїців з бригади «Вогник». Кожен із них — молодий робітник, учорашній школяр — дізнався під час зустрічей про багато незабутніх прикладів комсомольської героїки.

Потім ми побували в Добровеличківському, Новоархангельському, Ульяновському, Голованівському районах.

Автопробіг закінчився. Він став для кожного учасника ще одним важливим кроком в ідейному загартовуванні. Адже під час пробігу було проведено 13 цікавих зустрічей із сьогодишніми й майбутніми трудівниками області.

А. ШИЛОШИЙ,
спецкор «Молодого комунара».

СТАНУТЬ У ПРАЦІ

На знімках:

«Наша рекордсменка» — так називають друзі Люду Миголь. Адже дівчинка від руни корів, закріпленої за нею, падає більше від інших.

Коли щось незрозуміло, коли необхідна порада когось із старших, Лідія Герасимівна Череп'яна, досвідчена доярка, завжди прийде на допомогу.

Жодної події не пропустить загонна стінка «Супутник».

Коли добре попрацюєш, можна добре і відпочити.

ЗУСТРІЧ ПОКОЛІНЬ

У Палаці культури імені Компанієць відбулася зустріч комсомольських активістів Ленінського району М. Кіровограда з ветеранами комсомолу і Великої Вітчизняної війни М. М. Заславським, П. В. Сидяком, О. Г. Вяхи, Л. В. Зайцевим, І. Мациковим, М. Л. Корозайченком, Є. Г. Ветровою та П. В. Пригуновом. Представники старшого покоління розповіли молоді про ті буремні роки, в яких народжувалась комсомольська організація Єлисавет-

градщини, про наших комсомольців-земляків, що загинули на фронтах Великої Вітчизняної, про відродження міста після війни. Із захопленням слухали юнаки і дівчата спогади колишньої партизанки П. В. Пригунової. Ті, що виступали, закликали молодих своєю повсякденною працею примножувати багатство і міць нашої Радянської Батьківщини. Між представниками двох поколінь зав'язалась жива розмова.

Секретарі комсомольських організацій пенсійної і кондитерської фабрик, головного підприємства виробничого швейного об'єднання подякували ветеранам за те, що вони й сьогодні в строю, допомагають виховувати молодь. Комсомольські ватажки запевнили їх у тому, що юнаки і дівчата Кіровоградщини свято бережуть бойові і трудові традиції батьків.

Ветеранам комсомолу і Великої Вітчизняної війни вручено Почесні грамоти ЦК ВЛКСМ, пам'ятні сувеніри і квіти.

В. ШКАРУПА,
другий секретар
Ленінського райкому
комсомолу.

ЛІТО ПІОНЕРСЬКЕ

СПОГАДИ ПРО МАЛУ ЗЕМЛЮ

Нещодавно вихованці пришкольного піонерського табору «Дружба» восьмички № 7 м. Кіровограда зустрілися з ветераном Великої Вітчизняної війни, учасником боїв на Малій землі Оленою Спиридонівною Грицаєнко.

Вона цікаво розповідала дітям про мужність, стійкість і героїзм радянських воїнів під час визволення Новоросійська, про важкі воєнні роки.

На щирі згадки Олена Спиридонівна сфотографувалася разом з піонерами.

К. СОКОЛОВА,
вихователка

КАНІКУЛИ: РАДІСТЬ І ПРИКРОЩІ

Того літнього дня Іоля прокинулася, як завжди, рано і з радістю подумав, що сьогодні зможе, нарешті, закінчити давно почату роботу над діючою моделлю ракети. Власне, все вже було готове. Зоставалося тільки виготовити паливе для двигуна. Толя змішав компоненти, а коли став розтирати їх, сплунув погум я спалахнуло під руками, пальці пройняв пекучий біль. Хлопчик потрапив у лікарню...

Це лише один приклад того, чим може закінчитись дозволення дітей, коли поруч немає дорослих, котрі допомогли б догляти канікулярний день організувати так, щоб вистачило часу і на гру, і на відпочинок, і на корисну справу. У піонерських таборах про це, звісно, подбають вихователі, вожаки. Але ж чимало хлопчиків і дівчаток проводять канікули вдома.

Ми побували на багатьох дитячих майданчиках жеків №№ 3, 5, 6, 7, домоуправління заводу «Червона зірка». Практично жоден із них повністю не готовий до роботи. На багатьох майданчиках не побачиш ні квітів, ні піску в пісочницях, ні настільних ігор. Натомість тут чимало будівельного сміття, як, наприклад, на майданчику «Трикутник» поруч дев'ятиповерхового житлового будинку, що виріс на вулиці Жовтневої революції.

Найгірше підготувалися до літа в житлово-експлуатаційній конторі № 6. У день рейду ми завітали на центральний спортивний майданчик жеку. Він знаходиться в затішному місці і ще кілька років тому виправдував свою назву: «спортивне містечко «Маяк». Нині ж ми по-

бачили поламаний інвентар і паркан, купи сміття. А неподалік—школа № 4, де спортивний майданчик обладнано зразково. Так що працівникам жеку № 6 по досвід організації дитячого дозвілля далеко й ходити не треба. Було б бажання...

— Ми, звичайно, планували навести тут порядок, — пояснює старший майстер контори Н. С. Сорочина. — Та не знайшли такої фарби, як хотілося.

Думали, що поправлять справи пізніше, але тут приспіли турботи про ремонт житлового фонду і все забулося...

— Може, — цікавився, — краще становище на інших дитячих і спортивних майданчиках? На тих, скажімо, що по вулиці Київській та на Балашихівці?

— Балашиха далеко, — зітхав представник жеку, — і там дивитися взагалі нічого.

Не було наставників дівчата і в піонерській кімнаті, що по вулиці Київській, 18. Її, до речі, використовують зовсім не за призначенням: приміщення здали в оренду.

Швидко промайне літо, і школярі знову сядуть за парти. А на перервах між уроками вони наперзбій розповідатимуть одне одному про цікавий і змістовний відпочинок у піонерському таборі, в гуртку технічної творчості, біля річки... Про що ж рідко кажуть товаришам ті хлопчики і дівчатка, які проводять канікули вдома? Про розламані гойдалки на дитячих майданчиках, чи зачинені піонерські кімнати і підліткові клуби при жекях?

Дорослі мають замислитись над цим.

Рейдова бригада:
О. МОРОЗОВ — перший секретар Кіровського райкому комсомолу, **М. ЛЯШКО** — начальник інспекції у справах неповнолітніх Кіровського району, **К. БОРИСЕВИЧ** — громадський кореспондент «Молодого комунара».

м. Кіровоград.

СЛУЖБА СЕРВІСУ

БОРЩ— СПРАВА СЕРЬОЗНА

Така вже склалася хвиля думка, що куховарити може кожен. Почистити картоплю, засмажити яєшню, заварити чай. Прості речі, і все ж...

Кулінарія — річ дуже складна і відповідальна. Саме тут, як, мабуть, в жодній галузі, падає особлива увага якості. Брак у приготуванні страви — це нове фіаско повара. Він не повинен помилитися, а тим більше бути неуважним...

Щойно в Кіровограді закінчився цікавий і своєрідний конкурс професійної майстерності серед молодих кухарів, кондитерів і офіціантів. Тут враховувалось усе: досвід і майстерність, культура обслуговування і оперативність. Для всіх учасників конкурсу це був не тільки серйозний екзаме́н, але й чудова школа кулінарного мистецтва.

Всі ми дуже хвилювалися, адже в журі сиділи досвідчені майстри-кухари, майстри-кондитери, метрдотелі, такі як О. Є. Доренко, Р. В. Любарев, Т. І. Гомаз та інші.

Конкурс проходив дисципліновано, за чітко встановленим регламентом. Офіціанти сервірували і оформляли столи, брали замовлення, демонстрували порядок подачі страв гостю. Були між ними і наші фірменні: «Суп «Україна», «Закуска байкєтєна», «Паніч літній» та багато інших.

Хочу підкреслити, що цей незвичайний, хоч уже і традиційний, день молодих кулінарів тривав цілий тиждень. Отож витримати його напружено, складні завдання і запитання членів журі було під силу далеко не кожному колективу і тому нам особливо приємно дізнатися, що саме наша команда міського об'єднання ресторанів зайняла перше місце. Тим більше, що цей конкурс мав на меті відібрати претендентів для республіканського змагання молодих кулінарів, який відбудеться в Києві. Високої оцінки удостоїлась бригада кондитерів об'єднання ресторанів, яку очолює майстер-кондитер Раїса Василівна Любарєш. Їхні вироби відзначаються високими смаковими якостями, гарним художнім оформленням, дотриманням технології приготування. Кожен вид їхніх виробів отримав оцінку «відмінно».

Цей конкурс — не тільки стимул у нашій, на перший погляд, буденній і прозаїчній професії кулінара. Він розкриває естетичний бік нашої праці. І творчий талант.

Н. РОМАНЕЦЬ,
кухар кіровоградського
ресторану «Україна».

ПРИРОДА І ТИ

ЛЕСЯ

Від своїх братів і сестер це лісєня відрізняло надзвичайною голосястістю й непосидючістю. Але якщо ця, як вважали члени численної лісєнячої сім'ї, суттєва негативна відмінність дратувала їх на початку скільки-небудь свідомого існування, то пізніше, коли юні біленькі натуралісти з Полтавщини рятували лісових мешканців від весняної повені, вона відіграла вирішальну роль у долі виводка Маликів —

і першим серед них уже згадає лісєня — спочатку почули, а невдовзі й побачили. Усіх чотирьох звірят удалося врятувати, а мати їхня загинула в затопленій порі.

На той час у селі Білєцьківці Кременчуцького району перебувала електроварильня світловодського заводу «Будеталь» виробничого об'єднання «Дніпроенергобудіндустрія» Тетяна Колісєнєва. Вона уловила юних друзів природи віддати їй одне із звірят, запевнивши, що йому буде добре у неї в подарунок отримала найкращого, того самого.

Додому, в місто Світловодськ, повернулася із

«сюрпризом». І, як відрізняє лісєня, — досить неспокійним: хвилює не могла вивести Леся (так назвали лісєнячку) на оленому місці.

Зміна адреси не справила на звірятку майже ніякого враження: Леся швидко освоїлась на квартирі. Вподобала постійне місце під тирмою, біля ліжка хазяйки. Завжди там відпочиває від денних пус-тощів, або грається з кольторовими кульками, які придбала для неї дівчинка.

Леся привітна й ласкава до гостей.

А. ВЕНЦОВСЬКИЙ,
учень середньої шко-
ли № 2 м. Світловод-
ська.

ТЕАТР

КОЛИ БОГАМ
НЕ СМІШНО

Немає потреби переповідати сюжет славнозвісної «Енеїди» І. П. Котляревського, який так дотепно перелицював Бергівську поему, що всна сприймається як оригінальний, самостійний твір українського славетного письменника. Ще із шкільних років нам запам'ядалися «парубскі моторний» троянський князь Еней, підступна богиня Юнона, громовержець Зевс...

Тим більш було приємно з ними зустрітися в Кіровограді, на сцені українського музично-драматичного театру імені М. Л. Кропивницького, де вперше п'єсою В. Котляра за однойменною поемою І. Котляревського почали гастролі в нашому місті актори Полтавського українського музично-драматичного театру імені М. В. Гоголя.

Вже з першої сцени вистава набрала динамічного, нестримного розвитку. Добродушні й запозяті троянці, хитра і мстива Юнона. Добро і зло. Хто з них пермагає? І заради чого?

Лейтмотив любові до рідної землі, високого патріотизму простого народу і визначення ідейного спрямування всієї вистави. Режисери-постановники — народний артист УРСР Б. М. Прокопович і заслужений артист УРСР В. С. Кашперський настільки вміло побудували мізансцени та оформили їх в орнамент українського фольклору, що впродовж усієї вистави на передньому плані виступають не боги Олімпу, а звичайні земні люди зі своїми звичайними болями і радощами.

І тут хочеться відзначити гру заслуженого артиста УРСР В. Попудренка, який відтворив образ головного героя — Енея. В ін-

терпретації Владелена Попудренка троянський князь Еней — це не тільки гультай, що «удався на все зло проворний», а ватажок сміливий, розумний, дотепний та благородний. Власне кажучи, остання риса притаманна всім троянцям. Згадаймо Ниса і Евріала, що їх чудово зіграли артисти В. Морус і В. Гелуб, які ладні пожертвувати найдорожчим — власним життям заради високої мети. І, мабуть, тут доречно було б згадати той невеликий, але емоційно насичений монолог матері Евріала, образ якої з таким хвилюванням і суворим стриманістю (як і належить матері героя) розкрила народна артистка УРСР В. М. Кожевникова.

І все ж це феєрична комедія, де в гротескному плані перемішалися боги і люди. Де із завзяттям сучасних міщанок сперечаються між собою богині Юнона і Венера (артистка Л. О. Незговорова і народна артистка УРСР Т. І. Кислякова), Зевс (заслужений артист УРСР Ю. В. Попов)

виступає як слабхарактерний, але самолюбивий ловелас. Де Сивіла (артист В. П. Бурлаков) чимось нагадує своїми репліками скептичного Мефистофеля. Де, нарешті, Еак, суддя в пеклі (заслужений артист УРСР В. Г. Репенко), жорстокий і неблаганний, здатся перед високим прагненням і залізною волею Енея. До речі, дуже емоційно підсилює цей епізод кобзар (народний артист УРСР В. І. Конопацький).

Сміх. Він супроводжує виставу від першої картини і до фіналу. І треба віддати належне нашим гостям, що поряд із саркастичними замальовками (особливо це відчувається в сцені «Пекла») вони змогли органічно й контрастно вмонтувати поетичні епізоди. І тому так урочисто й мужньо прозвучали в глибокій тиші залу для глядачів слова Енея — Попудренка:

Любов і Отчизні
де герої,
Там вража сна
не устоїть.
Там груди спалює
од гармат!

Своєрідно й талановито розкрили образи своїх героїв: Дідони — заслужена артистка УРСР В. О. Волкова, Турна, князя вій-

ни, — артист В. Л. Миронович, Латина, царя, — заслужений артист УРСР В. П. Мірошніченко, Ама, його дружини, — артистка Т. А. Шапошнікова, Лависі, царівни, — артистка Н. В. Биндюг, молододі богині — артистка М. Д. Іванова, Еола, старшого над вітрами — артист В. Ф. Поліщар.

У виставі сміються царі і воїни, сміються хлопці і дівчата. Сміються боги, але їм... не смішно. І навіть сам Юпітер признається, що його менші «нолеги» уподобилися зичайнісіньким гультайкам і пліткарям. Особливо це виразно відчувається в сцені «На Олімпі», де Зевс погрожує всіх богів і богинь послухати на землі.

Важко уявити «Енеїду» полтавчан без музичного супроводу (музику написав композитор О. Білаш), а також без елементів хореографії. Ось чому на останку тепле слово хочеться сказати на адресу диригента оркестру заслуженого артиста УРСР І. Л. Рауха, хормейстера В. К. Ефремова, балетмейстера С. С. Ковалевського та звукорежисера Л. А. Сорочини.

Вистава не раз переривалася дружними оплесками глядачів. Свої гастролі в Кіровограді полтавчани почали успішно. Бід широкого серця хочеться побажати їм і такого ж завершення.

В. ГОНЧАРЕНКО.

Фото В. ГРИБА.

НА ЗНІМКУ:
СЦЕНА З ВИСТАВИ «ЕНЕІДА» У ВІНЦІ НАШІХ АРТИСТІВ ПОЛТАВСЬКОГО УКРАЇНСЬКОГО МУЗИЧНО-ДРАМАТИЧНОГО ТЕАТРУ.

КІРОВОГРАДСЬКИЙ АЕРОПОРТ

ТЕРМІНОВО ЗАПРОШУЄ НА ПОСТІПНУ РОБОТУ

мийників літаків,
слюсарів,
авіамеханіків,
ваптажників,
електрогазоварників,
волів категорії «С» і
Д»,
заправників літаків,

мулярів,
малюків.

Звертатися на адресу:
м. Кіровоград, аеропорт цивільної авіації. Іхати автобусом № 5 і тролейбусами №№ 2, 4 і 6 до зупинки «Аеропорт».

АДМІНІСТРАЦІЯ.

КАПІТАНІВСЬКЕ МІСЬКЕ
ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНЕ
УЧИЛИЩЕ № 10

ПРИЙМАЄ УЧНІВ НА 1979—1980 НАВЧАЛЬНИЙ РІК.

Заклад готує для цукрової промисловості кваліфікованих робітників таких спеціальностей:
зі строком навчання 2 роки — набирав дифузійних ножів — електрозварник, апаратник дифузії — столяр, апаратник-мелер, апаратник випаровування — муляр, апаратник варіння цукру — слюсар, оператор центрифуг — токар по металу (приймають юнаків і дівчат віком не молодше 15 років, які закінчили 8, 9, 10 класів, без вступних екзаменів, а до групи електрозварників — віком із 16 років);

зі строком навчання 1 рік — слюсар контрольно-вимірних приладів та автоматики, електромонтер (приймають юнаків і дівчат, що закінчили 10 класів).

Учнів забезпечують безплатним триразовим харчуванням, одягом, взуттям, комплектом постільної білизни, їм виплачують стипендію в розмірі 30 карбованців на місяць, а тим, що мають відмінні оцінки з усіх предметів, розмір стипендії підвищують на 25 процентів. Під час виробничої практики учням виплачують 33 проценти від заробленого.

Учнів із числа вихованців дитячих будинків, сиріт і дітей інвалідів Вітчизняної війни І і ІІ груп забезпечують безплатним харчуванням, обмундируванням, спецодягом.

Гуртожиток надають у першу чергу сиротам і дітям інвалідів Вітчизняної війни та праці.

Вступники подають заяву на ім'я директора із зазначенням вибраної спеціальності, свідоцтво або атестат про освіту, паспорт або свідоцтво про народження (якщо не минуло 16 років), довідку з місця проживання із зазначенням складу сім'ї, довідку про стан здоров'я (форма № 286) і шість фотокарток розміром 3×4 см.

Усі вступники проходять співбесіду з членами приймальної комісії. Приїзд на співбесіду буде вказано у вказіві або при подачі документів.

При училищі працюють зночна й вечірня школи. Початок занять з 1 вересня. Адреса училища: с. Каптанівка Новомиргородського району Кіровоградської області, МПТУ № 10.

ДИРЕКЦІЯ.

КІРОВОГРАДСЬКОМУ
РУДОУПРАВЛІННЮ

потрібні на постійну роботу

електрослюсарі,
токарі,
машиністи екскаваторів,
головний бухгалтер промислового підприємства,
начальник планового відділу,
Одинаків забезпечують гуртожитком, бухгалтера і начальника планового відділу — квартирою.

Звертатися на адресу: с. Катеринівка, рудоуправління, відділ кадрів. Телефон 6-33-26.

ТЕРМІНОВО ЗАПРОШУЄМО в Кіровоградське ремонтно-будівельне управління
Політехнічного центру Олександрійського заводу продтоварів

виконроба (оклад — 175 крб.),
майстра (165 крб.),
мулярів (150—180 крб.).

Інгородним робітникам оплачують командировочні витрати, їх забезпечують щоденним одноразовим безплатним харчуванням.

Звертатися на адреси: 316050, м. Кіровоград, вул. Терешківської, 182. Іхати автобусами №№ 10 і 34 до зупинки «Місцевий комбінат»; 317900, м. Олександрія, завод продтоварів.

АДМІНІСТРАЦІЯ.

Зам. 406.

7 і 8 липня цього року разом згадаємо, як адміністративний будинок дитячого будинку імені Фрунзе Олександрійського району влаштує зустріч вихованців усіх післявоєнних років.

Дорогі друзі! Приїздіть у дитячий будинок, де проходило колись ваше дитинство.

Приїздіть, друзі, обов'язково!

ДИРЕКЦІЯ.

Зам. 601.

VII СПАРТАКІАДА
УРСРБезпосередня
причетність

На фінішну пряму вийшла VII літня Спартакіада України, через кілька днів змаганнями стрільців у Львові завершиться багатоденний спартакіадний марафон. У Донецьку закінчилися старті легкоатлетів.

Другий день жіночої програми. На півторакілометровій дистанції склад забігу був дуже сильним. Хорош переможниця Любов Смоляк з Київської області показала другий результат за всю історію української легкої атлетики — 4 хвилини 02 секунди, виконавши норматив майстра спорту міжнародного класу. На пів дистанції дев'ять спортсменок досягли нормативу майстра спорту, три з них — уперше. Серед них — і наша

землячка кандидат у майстри спорту Ольга Демеха з Олександрії. На фініші вона була сьомою (4 хвилин 15,1 секунди). З хорошим настроєм повернулася додому з Донецька і її подруга по команді, кандидат у майстри спорту Любов Савенко-Ручка з Кіровограда. Її час у фіналі бігу на 800 метрів — 2 хвилини 03,2 секунди. Це п'ята сходинка і норма майстра спорту. А першою тут була майстер спорту міжнародного класу донецька Ольга Вахрушева — 1 хвилина 58,4 секунди.

Обидві наші спортсменки встановили нові рекорди області, а Савенко-Ручка стала рекордсменкою Центральної районної організації «Авангард». Старе досягнення належало олімпійській чеміоні, заслуженому майстрові спорту СРСР Людмилі Лисенко з Дніпропетровська, яке вона показала дев'ятнадцять років тому. Демеху і Савенко-Ручку тренують М. Є. Жеребятєв та В. К. Іваненко («Авангард»).

Вклад легкоатлетів у залікову копилку Кіровоградщини — 135,5 очка (мається на увазі участь у спартакіадних поєдинках різних релігій).

В. ТВЕРДОСТУП.

ФУТБОЛ

„ЯТРАНЬ“—
„СУПУТНИК“—3:1

Наближається до завершення перше коло чемпіонату України з футболу серед команд колективів фізкультури. Передостанній матч у третій зоні «Ятрань» (завод друкарських машин) виграла на стадіоні «Зірка» у полтавського «Супутника» з рахунком 3:1. Вона забила в чужі ворота десять м'ячів, стільки ж пропустила у

свої і перебуває у провідній п'ятірці своєї зони. Очолює її кіровоградський «Радист». У нього 12 очок. У Києві він переміг (2:1) футболістів «Більшовиків». Знам'янський «Локомотив» і олександрійський «Шахтар», які грають у четвертій зоні, також були на висоті. Залізничники з мінімальним рахунком (1:0) узяли гору над «Колосом» із Золочева. Харківської області, а гірники у Північці, що на Київщині, забили у ворота місцевого «Рубіна» три м'ячі, у свої ж пропустили лише один. Наступний тур — 7 липня.

СПОРТИВНИЙ ЛИПЕНЬ

ЗМАГАННЯ МІСЯЦЯ, В ЯКИХ БЕРУТЬ УЧАСТЬ
СПОРТСМЕНИ КІРОВОГРАДЩИНИ

- Б—8— Всесоюзний турнір на приз імені Г. І. Петровського з боротьби дзю-до (Дніпропетровськ).
- 6—10— Фінальні змагання з кульової стрільби за програмою VII Спартакіади УРСР (Львів).
- 10—15— Республіканський футбольний турнір серед школярів (6—7 класів) — зони.
- 10—29— Чемпіонат УРСР з міжнародних шашок (Харків).
- 14—15— Кубок області зі спортивної гімнастики «Надія», другий тур (Кіровоград).
- 14—15— Першість обласної ради ДСТ «Колос» серед іспанів з веслування на байдарках і каное (Новоархангельськ).
- 20—22— Особисті першість обласної ради ДСТ «Колос» серед юнаків зі стендової стрільби (Кіровоград).
- 20—24— Першість УРСР серед юніорів і юнаків із шосейних велогонів (Житомир).
- 27—30— Першість області з городиною спорту (Гайворон).

Редактор М. УСПАЛЕНКО.

«Молодой коммунар» —
орган Кіровоградського
обласного комітету
ЛКСМ України.

На українському мові.

БК 32131.

Газета
виходить
у вівторок,
четвер
і суботу.

316050, МСП,
м. Кіровоград,
вул. Луначарського, 36.

Відділ листів і масової роботи, відділ пропаганди — 2 45 36; відповідальний секретар, відділ учнівської молоді — 2 46 87; відділ комсомольського інтелігентства, відділ військово-патріотичного виховання та спорту — 2 45 35; фотолабораторія — 2 56 65; нічна редакція — 3 03 53.

Друкарня імені Г. М. Димитрова
видавництва
«Кіровоградська правда»
Кіровоградського обкому
Компартії України.
м. Кіровоград, вул. Глінки, 2.

Обсяг 0,5 друк. арк.

Індекс 61197.

Зам. № 330.

Тираж 56 600.